

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 10Co/82/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204318  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517204318.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v právnej veci žalobcov: 1/ X. Č., K.. X.X.XXXX, S.Z. X/XXXX, XXX XX W. Ľ., 2/ Š. Č., K.. X.X.XXXX, B. J. XX, XXX XX B. J., 3/ U. B., Y. Č., K.. XX.X.XXXX, B. J. XXX, XXX XX B. J., všetci právne zastúpení Mgr. Miroslavom Huljakom, advokátom, so sídlom Letná 1075/18, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 33 342 873, proti žalovanému: V. Č., K.. XX.X.XXXX, XXX XX I. Q. XX, splnomocnený X.. X. K., K.. XX.XX.XXXX, I. O. V. XXXX/X, XXX XX V., v konaní o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nadobudnutému vydržaním, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4C/64/2017-156 zo dňa 24.7.2019, takto jednohlasne

### rozhodol:

Ruší uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) konanie zastavil a druhou výrovkovou časťou žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia v 1/ až 3/ rade žalobou doručenu súdu 24.11.2017 prostredníctvom právneho zástupcu žiadali, aby súd určil že vlastníci, S. parc. č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 423 m<sup>2</sup>, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXX, ktoré slúžili a slúžia ako prístupová cesta, je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré spočíva v práve prechodu pešo, vozmi aj autami v prospech vlastníkov pozemkov S. parc. č. XXX zastarané plochy a nádvoria o výmere 1142 m<sup>2</sup>, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXX, S. parc. č. XXX/X záhrada o výmere 950 m<sup>2</sup> nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXXX a S. parc. č. XXX/X zastarané plochy a nádvoria o výmere 815 m<sup>2</sup>, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXX.

3. Po pojednávaní dňa 19.6.2019 právny zástupca žalobcov v 1/ až 3/ rade doručil písomné späťvzatie žaloby v celom rozsahu.

4. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom stanovisku uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaný zastavenie konania nezavinil.

5. Aplikujúc ustanovenia § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 všetko CSP súd prvej inštancie konanie zastavil.

6. Následne aplikujúc § 256 ods. 1 CSP súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu nepriznal, nakoľko je toho názoru, že nebolo preukázané, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodne žalovaný U. Č. (brat žalobcov) až v priebehu konania zrejme účelovo previedol vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam na svojho syna t. č. žalovaného V. Č., v dôsledku čoho súd realizoval ďalšie procesné úkony týkajúce sa pasívnej legitímácie v spore. Ďalej je podľa súd prvej inštancie potrebné zdôrazniť, že z vyjadrenia aktuálneho žalovaného z novembra 2018 (č.l. 57) vyplýva, že nemá námietky, aby žalobcovia využívali nehnuteľnosť S. č. XXX k. ú. B. J., ktorá je predmetom sporu, na prechod pešo k svojim nehnuteľnostiam. To potvrdzuje aj žalovaným predložený znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že parcela S. č. XXX v k. ú. B. J. sa využívala a aj súčasne využíva ako cesta, čiže teda aj ako prístupová komunikácia k pozemkom žalobcov. Za daného stavu súd o trovách rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozhodnutia.

7. Proti tomuto uzneseniu, a to proti druhej výrokovej časti predmetného uznesenia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania podal žalovaný v zmysle § 355 ods. 2 CSP v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

8. Ako dôvod, pre ktorý previedol pôvodne žalovaný v priebehu konania spornú parcelu na svojho syna - terajšieho žalovaného, bol ten, že tento vzhľadom k protiprávnemu konaniu žalobcom voči jeho rodine nemá záujem sa s nimi stretávať ani na súde. Podľa žalovaného tak ako to vyplýva z LV č. XXX k. ú. B. J., parc. S. č. XXX je evidovaná ako zastavaná plocha a nádvorie, pričom spôsob jej využitia je charakterizovaný okrem iného aj ako účelová komunikácia, ktorú skutočnosť ako pôvodne žalovaný, tak aj teraz žalovaný nikdy nepopierali ani nebránili žiadnym spôsobom žalobcom túto nehnuteľnosť využívať prechodom, ba ani motorovými prostriedkami k ich obydliam. Z uvedeného dôvodu považovali preto žalobu v tejto časti za nedôvodnú.

9. Práve naopak, práve žalobcovia predmetnú nehnuteľnosť využívali a využívajú nielen na prejazd k svojim obydliam, ale aj parkovaniu motorových vozidiel na tejto nehnuteľnosti, čím podľa žalovaného bránia jej riadnemu užívaniu vlastníkovi. Zároveň z ich strany dochádza k verbálnym ako aj fyzickým útokom na rodinných príslušníkov žalovaného, ktoré skutočnosti dokázal v priebehu konania.

10. Všetci žalobcovia podľa žalovaného bez odôvodnenia taktiež žiadali prechod a prejazd motorovými vozidlami na parc. S. č. XXX/X, ktorej vlastníkom je iba žalobkyňa v 3/ rade. Pre dokázanie technickej nemožnosti prejazdu motorovými vozidlami na uvedené nehnuteľnosti bolo žalovaným zadané a zaplatené vypracovanie znaleckého posudku. Pri späťvzatí žaloby žalobcovia zavinili procesné zastavenie konania, ktorou skutočnosťou žalovanému vznikli nepotrebné výdavky, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nezavinil. Touto skutočnosťou sa podľa žalovaného súd v napadnutom uznesení absolútne nezaoberal, a preto dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

11. Na základe uvedeného v rámci odvolacieho návrhu žiadal žalovaný aby odvolací súd zrušil v bode 2 rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal mu trovy konania v zmysle § 256 CSP vo výške 100 % z dôvodu, že tento procesne zastavenie konania zavinil.

12. Žiaden zo žalobcov sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v tejto časti potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Podľa § 324 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerané ustanovenia o rozsudku.

15. Podľa § 326 CSP v písomnom vyhotovení sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

16. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany v konaní na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

17. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, s ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie. Súčasne musí byť prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia, t.j. musí byť preskúmateľné.

18. Nespreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé.

19. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Vyššie citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je podľa predkladateľa osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou. Toto ustanovenie vychádza z právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že pojem „procesné zavinenie“ je v judikatúre už stabilný. Preto, ak dôjde tak ako tomu je v prejednávanej veci k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane všetkých troch žalobcov, aj na strane žalovaného.

21. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania stranami sporu. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

22. Po preskúmaní napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov, keď zo samotnej skutočnosti, že pôvodne žalovaný previedol dotknuté nehnuteľnosti na svojho syna, nemožno v žiadnom prípade vyvodzovať účelovosť z takéhoto konania, keď je nelogické predpokladať, že rodič by sa chcel vyhnúť prípadnej náhrade trov konania, ak by bol na takúto náhradu zaviazaný účelovým prevodom nehnuteľnosti na svojho najbližšieho príbuzného - dieťa, ktorému by v prípade, ak by bol neúspešný v konaní hrozilo rovnaké riziko na náhradu trov konania v rovnakej výške ako jeho právnomu predchodcovi. Súd prvej inštancie správne v odvolaní svojho rozhodnutia citoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP týkajúce sa náhrady trov konania pri procesnom zavinení zastavenia konania a toto chybné aj keď tak ako to vyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania žalovaný nielen počas konania, ale ani pred jeho začatím nebránil v prechode žalobcov cez svoj pozemok a rovnako tak v tomto prechode žalobcom nebránil ani jeho právny predchodca zdôrazňujúc, že táto sa súčasne využíva ako cesta, teda aj ako prístupová komunikácia aplikoval tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznáva náhradu trov konania, pričom toto svoje rozhodnutie nijako nezdôvodnil a len uviedol, že „za daného stavu súd o trovách rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozhodnutia“, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za riadne odôvodnenie rozhodnutia.

23. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania výlučne za aplikácii ustanovenia § 256 ods. 1 CSP po zohľadnení konkrétnych okolností tohto sporu, t.j. kto procesne zavinil zastavenie konania, či žalobný návrh bol podaný dôvodne, kde súd prvej inštancie bude skúmať, či tak ako to tvrdí žalovaný jeho právny predchodca ani on nijako nebránili žalobcom práve prechodu na ich pozemky, t.j. žaloba bola podaná nedôvodne, pričom bude výlučne vychádzať zo zásady procesného zavinenia, t.j., ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie tohto konania a zároveň sa vyporiada so všetkými námietkami žalovaného uvedenými v písomnom odvolaní.

25. V novom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie súčasne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).